

A Pécsi Ítéltábla Bihariné dr. Mónus Katalin ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Fóris-Schneider-Szép-Zaccomer Ügyvédi Iroda által képviselt **I. rendű alperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2012. február hó 28. napján kelt, 1.G.40.003/2012/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 8., az I.-II. rendű alperesek részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperesek elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezését. A felperes által az alpereseknek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 809.528,- (nyolcszázkilencezer-ötszázhuszonnyolc) forintra, az állami adóhatóság felhívására fizetendő illeték összegét 525.700 (ötszázhuszonötezer-hétszáz) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alpereseknek egyetemleges jogosultsággal 488.920,- (négy száznyolcvannyolcezer-kilencszázhusz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 170.900,- (százhetvenezer-kilencszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében egyetemlegesen kötelezte az I.-II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek a felek között 2007. augusztus hó 26. napján létrejött építési szerződés alapján 2.633.456,- forint vállalkozói díjat, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az eredeti és módosított építési engedélyezési tervtől eltérő kivitelezés folytán a felperes pótmunkákat végzett. Kifejtette, hogy felek a 2008. március hó 3. napján a

műszaki ellenőr által készített, és a felperes által elfogadott nyilatkozat alapján 2008. március hó 4. napjáig a pótmunkákat elszámolták, az alperesek 2.180.370,- forint +ÁFA összeget e címen a felperesnek kifizettek. A 2008. március hó 4. napját követően végzett pótmunkák tekintetében álláspontja az volt, hogy felperes az alperesek által elismert 708.450,- forint +ÁFA, továbbá a festési és villanszerelési munkák díja elszámolására tarthat igényt, ezt meghaladóan pótmunkát nem bizonyított. Megállapította, hogy az eredeti vállalkozói díj 27.240.000,- forint volt, melyet csökkenteni kell a felperes által el nem végzett munkákkal. Az alperesek hibás teljesítésre alapított beszámítási kifogását érdemben nem vizsgálta hivatkozással arra, hogy a felperes ellen folyamatban lévő felszámolási eljárásban az alperesek nem hitelezők, ezért a Cstv. 36. § (1) bekezdése értelmében követelést beszámítás útján sem érvényesíthetnek a felperessel szemben. A Ptk. 389. §-a alapján kötelezte alpereseket az eredeti vállalkozási díjból levonva az el nem végzett munka díját, és hozzászámítva a pótmunka díját 2.633.456,- forint összegű vállalkozói díj megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes és az alperesek is fellebbezést terjesztettek elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a marasztalási összeg 4.769.556,- forintra felemelését kérte hivatkozással arra, hogy a felperes által létrehozott műszaki érték bruttó 31.323.906,- forint volt, melyből az alperesek 26.216.444,- forintot fizettek meg részére. Állította, hogy a 2008. március hó 4. napján nem az addig elvégzett, hanem az ezen időpontig elszámolt pótmunkákat vették figyelembe. Álláspontja szerint mivel felperes korábban el nem végzett munkaként már 2.136.000,- forintot a kereset előterjesztésekor elszámolt, ezen a címen a vállalkozói díj csak 210.151,- forinttal csökkenthető.

Az alperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérték hivatkozással arra, hogy felperesnek a hibás teljesítés kijavítási költségét viselnie kell, az el nem végzett munka mellett a rosszul elvégzett munka kijavítási költségét is levonásba kell helyezni a vállalkozói díjból, a hibás teljesítés miatt a felperest nem illeti meg a teljes vállalkozói díj. Állították, hogy a villanszerelés, festés munkanemek körében pótmunka végzés nem történt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az alperesek fellebbezése tekintetében, míg az alperesek fellebbezési ellenkérelme a felperes fellebbezése tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az I.-II. rendű alperesek fellebbezése alapos, a felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helyesen döntött a felek közötti elszámolás módjáról. Egyetért a másodfokú bíróság azzal is, hogy felek 27.240.000,- forint összegű vállalkozói díjban állapodtak meg a 2007. augusztus hó 6. napján kelt egyszerűsített építési szerződésben, azonban a szerződés műszaki tartalma a felek egyező akarata alapján a kivitelezés során lényegesen módosult, a

megvalósult épület az építési és a módosított építési engedélyezési tervtől is eltér. A módosított műszaki tartalom alapján az alapszerződésben meghatározott vállalkozói díjhoz képest a felperes többletteljesítését, és az általa el nem végzett munkákat egyaránt figyelembe kell venni a felperest megillető vállalkozói díj összegének meghatározásához. Peres felek az elszámolás ezen módjával maguk is egyetértettek, felperes és alperesek az eredeti vállalkozói díjból az el nem végzett munkákat, a hibás teljesítés kijavítási, illetve értékcsökkenésből adódó költségeit levonásba helyezték, az alapszerződésen felüli pótmunkákat pedig felperes javára vették figyelembe. A felek tehát a szerződésüket módosították, a per során tett nyilatkozataik, a 2008. március hó 4. napján felperes által aláírt felmérés, és az építési napló adatai alapján az eredeti vállalási árhoz képest a fent leírtak szerint kívántak elszámolni anélkül, hogy az eredeti díjat érintő tételes elszámolásra tértek volna át.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy 2008. március hó 4. napján az addig elvégzett pótmunkák elszámolása megtörtént, felperes az alperesek műszaki ellenőre által összeállított kimutatásban megjelölt 2.180.370,- forint +ÁFA díjat elfogadta. Ezzel az alapszerződés műszaki tartalmi módosítása mellett felek a vállalkozói díj összegét is módosították, e megállapodás alapján a 27.240.000,- forint vállalkozói díjon felül a felperest további 2.616.444,- forint díj illeti meg. A 2008. március hó 4-i megállapodás tényét igazolja a 2008. március hó 3. napján kelt, felperes által 2008. március hó 4. napján elfogadott okirat tartalma, melyben felperes úgy nyilatkozott, hogy elfogadja az aláírás időpontjáig elszámolt pótmunkák összegét. Ezzel összhangban az építési napló AO117977. oldalán a műszaki ellenőr a felperes 2008. április hó 26. és 2008. április hó 29. napján kelt bejegyzéseire - melyben a pótmunkák elszámolását kérte - rögzítette, hogy a felsorolt munkák 2008. március hó 3. napján kiegyenlítésre kerültek, felperes pedig 2008. június hó 6. napján (AO117980. oldal) elismerte, hogy a pótmunkák a műszaki ellenőr által leírtak szerint azon nagyságrendben kiegyenlítésre kerültek.

Egyetért a másodfokú bíróság azzal is, hogy a vállalkozói díjat növeli a 2008. március hó 4. napja után elvégzett munka díja, melynek összege az alperesek által elismert 708.450,- forint +ÁFA, összesen 850.140,- forint, valamint a villanszerelés és festési pótmunka díja. W. L.igazságügyi építésszakértő 1.G.40.168/2008/22. szám alatt előterjesztett kiegészítő véleménye alapján - mivel az eredeti költségvetésben nem szerepelt - a módosított műszaki tartalom részét képezte a riasztó rendszer kiépítése, televízió és telefoncsövezés, bekötés, klíma kiépítés, ezért a felperest megillető villanszerelési pótmunkák díja 156.468,- forint. Az 1.G.40.168/2008/58. számú kiegészítő véleményre figyelemmel pedig a kétszeri glettelésből, belső festések felületi előkészítéséből a műszaki tartalom változása folytán adódó többletteljesítmény díja - az alperesek által elismert 50.000,- forint levonásával - 333.099,- forint.

Helyesen állapította meg az igazságügyi szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság a felperes által el nem végzett munka díját is, ezért a felek elszámolása a fentiek folytán az alábbiak szerint alakult. A felperest megilletné az eredeti

vállalkozási szerződés alapján 27.240.000,- forint, továbbá a módosított műszaki tartalom folytán további 2.616.444,- forint, 850.140,- forint, 156.468,- forint, 333.099,- forint, mindösszesen 31.196.151,- forint. Az el nem végzett munka díja ezzel szemben 1.426.209. forint, az alperesek által beszerzett anyagok értéke 920.042,- forint, mely tételek levonása után 28.849.900,- forint járna a felperesnek. Az alperesek 26.216.444,- forintot, kifizettek a felperesnek, ezért járandósága az elsőfokú bíróság által megállapított 2.633.456,- forint vállalkozói díj lenne.

A felperest megillető vállalkozói díjjal szemben megállapításán azonban az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte az alperesek hibás teljesítésből eredő igénye elszámolását, a másodfokú bíróság nem ért egyet azzal, hogy az alperesek ebből eredő igényüket - hitelezői igénybejelentés hiányában - a perben nem érvényesíthetik. A Cstv. 36. és 38. §-ai a felszámolás kezdő időpontja után kizárják a felszámolási eljárásen kívül az adóssal szembeni pénzkövetelés érvényesítését, illetve a pénzkövetelésre alapított beszámítási kifogást a hitelezői minőséghez kötik, az igényérvényesítés eljárás jogi feltételeiről rendelkeznek.

Az alperesek azonban a per során tett nyilatkozataikban viszont arra hivatkoztak, hogy a felperest megillető vállalkozói díjat a felperes hibás teljesítése folytán csökkenteni kell (G.40.168/2008/5. és 72. sorszám alatti előkészítő iratok, alperesek fellebbezése), felperest az elvégzett munkának megfelelő díjazás illeti meg. E nyilatkozatuk a Pp. 3. § (2) bekezdés 2. fordulata szerint értelmezve a Ptk. 306. § (1) bekezdés b) pontja szerinti árleszállítás iránti szavatossági kifogásra irányult. Az alperesek e perben nem beszámítási kifogást, hanem szavatossági kifogást terjesztettek elő, melynek nem előfeltétele a hitelezői igénybejelentés, alpereseket az árleszállítás joga hitelezői minőség hiányában is megilleti. Utal e tekintetben a másodfokú bíróság arra is, hogy a hibás teljesítés tényét maga a felperes sem vitatta.

Alaptalanul mellőzte ezért az elsőfokú bíróság a szavatossági kifogás elbírálását, az alperesek szavatossági kifogásuk alapján a vállalkozói díj csökkentését kérhetik. Az árleszállítás indokolt mértéke W.L. igazságügyi építésszakértő 1.G.40.168/2008/58. számú kiegészítő véleménye alapján 3.181.259,- forint, mely a felperest megillető vállalkozói díjat meghaladja, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A másodfokú bíróság a megváltoztatott ítéleti rendelkezésre figyelemmel kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesek első- és másodfokú eljárásban felmerült költségei (az alperesek által előlegezett szakértői díjak, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíj, alperesek által lerótt fellebbezési eljárási illeték) megfizetésére. A felperes illeték-feljegyzési joga folytán feljegyzett elsőfokú eljárási és fellebbezési eljárási illetékről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § szerint határozott.

P é c s, 2012. október 31.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró